

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ — Αρ. Φύλλου 34

18 Μαρτίου 1993

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ.

Για την Προστασία των εργαζομένων από φυσικούς, χημικούς και βιολογικούς παράγοντες και τροποποίηση και συμπλήρωση του Π. Δ/τος 307/86 (135 Α) σε συμμόρφωση προς την οδηγία του Συμβουλίου 88/642/ΕΟΚ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1) Τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1,3 και 5 του ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» (Α/34), όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 6 του ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδος στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητος Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ (Α/70) και από το άρθρο 65 του ν. 1892/1990 «Για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και άλλες διατάξεις» (Α/101).

2) Τις διατάξεις των άρθρων 29 και 36 του νόμου 1568/1985 «Υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων» (Α/177).

3) Τις διατάξεις του άρθρου 39 του ν.1836/1989 (79Α) «προώθηση της απασχόλησης και της επαγγελματικής κατάρτισης και άλλες διατάξεις».

4) Την αριθμ. 32/13.5.91 γνώμη του Συμβουλίου Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας.

5) Την αριθμ. Υ 1847/1078399/1182/0001/7.8.92 κοινή Απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υπουργό Οικονομικών στους Υφυπουργούς Οικονομικών (525/Β/92).

6) Την αριθ. Υ 1943/9.12.92 (ΦΕΚ 727/Β/11.12.92) απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας, Τεχνολογίας για ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Ενέργειας και Τεχνολογίας Θεόδωρο Δαμιανό.

7) Την αρ. Υ 1935/7.12.92 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας «καθορισμός αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών Εθνικής Οικονομίας» (ΦΕΚ 726/Β/9.12.92).

8) Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του ν. 1558/85 (137/Α) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα», που προστέθηκε με το άρθρο 27 του ν. 2081/92 (154/Α). «Ρύθμιση του θεσμού των Επιμελητηρίων κ.τλ.».

Την αριθμ. 474/1992 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών, Εργασίας, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Βιομηχανίας, Ενέργειας, Τεχνολογίας και των Υφυπουργών Οικονομικών, Βιομηχανίας Ενέργειας, Τεχνολογίας και Εθνικής Οικονομίας, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Σκοπός - Πεδίο εφαρμογής

1. Σκοπός του διατάγματος αυτού είναι η εναρμόνιση της Ελληνικής Νομοθεσίας προς την οδηγία του Συμβουλίου 88/642/ΕΟΚ της 16ης Δεκεμβρίου 1988 «Για την τροποποίηση της οδηγίας 80/1107/ΕΟΚ περί προστασίας των εργαζομένων από τους κινδύνους που παρουσιάζονται συνεπεία εκθέσεώς τους κατά τη διάρκεια της εργασίας τους σε χημικά, φυσικά και βιολογικά μέσα» (Ε.Ε. L 356/74 της 24.12.1988).

2. Το παρόν Π. Δ/γμα εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις ή τμήματά τους, του άρθρου 1 του Ν. 1568/85 «Υγιεινή και Ασφάλεια των εργαζομένων», στις οποίες οι εργαζόμενοι κινδυνεύουν λόγω του ότι εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτεθούν σε φυσικούς, χημικούς ή βιολογικούς παράγοντες.

3. Το παρόν Π. Δ/γμα εφαρμόζεται και στο Δημόσιο, τα

Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, περιλαμβανομένων των αναπτυξιακών συνδέσμων και των διαδημοτικών επιχειρήσεων.

Άρθρο 2

Μέτρα προστασίας των εργαζομένων που εκτίθενται σε παράγοντες

1. Για κάθε δραστηριότητα που ενδέχεται να συνεπάγεται κίνδυνο έκθεσης των εργαζομένων σε παράγοντες, ο εργοδότης οφείλει να προσδιορίζει τη φύση και το επίπεδο έκθεσης των εργαζομένων, ώστε να ειναι δυνατόν να εκτιμήσει όλους τους κινδύνους για την υγεία και την ασφάλειά τους και να καθορίσει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν.

2. Ο εργοδότης οφείλει να παίρνει τα μέτρα του άρθρου 26 του Ν. 1568/85 «Υγιεινή και Ασφάλεια των εργαζομένων», ώστε να αποφεύγεται ή να ελαχιστοποιείται η έκθεση των εργαζομένων σε παράγοντες, όσο είναι πρακτικά δυνατόν. Σε κάθε περίπτωση το επίπεδο έκθεσης πρέπει να είναι κατώτερο από εκείνο που ορίζουν οι «οριακές τιμές έκθεσης».

3. Σε περίπτωση υπέρβασης μιας οριακής τιμής έκθεσης, ο εργοδότης καθορίζει, χωρίς καθυστέρηση, τα αίτια της υπέρβασης αυτής και εφαρμόζει, το ταχύτερο δυνατόν τα κατάλληλα επανορθωτικά μέτρα για την αντιμετώπιση της κατάστασης και τον περιορισμό της έκθεσης των εργαζομένων στα επιτρεπόμενα επίπεδα.

Στο ενδιάμεσο διάστημα χορηγεί στους εργαζόμενους, για προσωρινή χρήση, κατάλληλα ατομικά μέσα προστασίας.

Άρθρο 3

Τροποποίηση του Π. Δ/τος 307/86 (ΦΕΚ 135/Α/29.8.86) «Προστασία της υγείας των εργαζομένων που εκτιθενται σε ορισμένους χημικούς παράγοντες κατά τη διάρκεια της εργασίας τους».

Το Π. Δ/γμα 307/86 (ΦΕΚ 135/Α/29.8.6) τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Στο τέλος του άρθρου 1 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Το παρόν Π. Δ/γμα εφαρμόζεται και στο Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, περιλαμβανομένων των αναπτυξιακών συνδέσμων και των διαδημοτικών επιχειρήσεων».

2. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για την εφαρμογή του παρόντος διατάγματος:

Έκθεση σε χημικό παράγοντα: νοείται το ατομικό επίπεδο έκθεσης του εργαζομένου σε χημικό παράγοντα που υπάρχει στον αέρα του χώρου εργασίας.

Το επίπεδο έκθεσης αναφέρεται στη συγκέντρωση του χημικού παράγοντα στην οποία εκτίθεται ο εργαζόμενος σε ορισμένη χρονική περίοδο και η τιμή του εκφράζεται σε μέρη όγκου ατμού ή αερίου ανά εκατομμύριο μέρη όγκου αέρα (ppm) η σε χιλιοστά γραμμαρίου του χημικού παράγοντα ανά κυβικό μέτρο αέρα (mg/m^3). Για τις περιπτώσεις ινωδών σωματιδίων μπορεί να εκφράζεται και σε αριθμό ινών ανά μονάδα όγκου αέρα.

Οριακή τιμή έκθεσης σε χημικό παράγοντα: νοείται η τιμή την οποία δεν επιτρέπεται να ξεπερνά η μέση 8ωρη χρονικά σταθμισμένη έκθεση του εργαζόμενου στον χημικό παράγοντα, κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε 8ωρης ημερήσιας και 40ωρης εβδομαδιαίας εργασίας του.

Ανώτατη οριακή τιμή έκθεσης σε χημικό παράγοντα: νοείται η τιμή την οποία δεν επιτρέπεται να ξεπερνά η μέση χρονικά σταθμισμένη έκθεση του εργαζόμενου στον χημικό παράγοντα κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε δεκάλεπτης περιόδου μέσα στο χρόνο εργασίας του, έστω και αν τηρείται η Οριακή τιμή Έκθεσης.

Ο χημικός παράγων μπορεί να είναι υπό μορφή αερίου, ατμού ή αιωρούμενων σωματιδίων.

Σκόνη (κονιορτός): νοούνται στερεά σωματίδια αιωρούμενα στον αέρα, παραγόμενα με μηχανικές μεθόδους ή με στροβιλισμό.

Καπνός: νοούνται στερεά σωματίδια σε λεπτό διαμερισμό αιωρούμενα στον αέρα, παραγόμενα με θερμικές και/ή χημικές μεθόδους.

Ομίχλη: νοούνται σταγονίδια υγρού σε λεπτό διαμερισμό αιωρούμενα στον αέρα, παραγόμενα με τη συμπύκνωση αερίων ή με τη διασκόρπιση υγρών.

Οι Οριακές Τιμές για τα αέρια και ατμούς εκφράζονται σε ppm οπότε δεν εξαρτώνται από τις μεταβολές της θερμοκρασίας και της ατμοσφαιρικής πίεσης ή σε mg/m^3, οπότε εξαρτώνται από τις μεταβολές αυτές. Σ' αυτή την περίπτωση οι τιμές τους αναφέρονται σε θερμοκρασία 25°C και ατμοσφαιρική πίεση 760 mmHg.

Για τα αιωρούμενα σωματίδια εκφράζονται σε mg/m^3 για τις συνθήκες που υπάρχουν στο χώρο εργασίας.

Εισπνεύσιμο κλάσμα αιωρούμενων σωματιδίων: νοείται το σύνολο των αιωρούμενων στερεών σωματιδίων το οποίο μπορεί να προσληφθεί από τον εργαζόμενο με εισπνοή από τη μύτη ή/και το στόμα.

Αναπνεύσιμο κλάσμα αιωρούμενων σωματιδίων: νοείται το σύνολο των σωματιδίων από το εισπνεύσιμο κλάσμα που φθάνει στις κυψελίδες των πνευμόνων.

Αεροδυναμική διάμετρος αιωρούμενου στερεού σωματιδίου: νοείται η διάμετρος νοητής σφαίρας, μοναδιαίας πυκνότητος ($1 gr/cm^3$), η οποία έχει ίση με το υπόψη σωματίδιο οριακή ταχύτητα πτώσεως στον αέρα.

Η ένδειξη δέρμα (Δ), η οποία επισημαίνει ορισμένους χημικούς παράγοντες του πίνακα της παρ. 1 του άρθρου 3, υπονοεί την πιθανή συμβολή στην συνολική έκθεση του εργαζόμενου και της ποσότητας αυτών των χημικών παραγόντων που απορροφάται διαμέσου του δέρματος κατά την άμεση επαφή μαζί τους».

3. Το άρθρο 3 παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Για τους χημικούς παράγοντες που βρίσκονται στον αέρα του χώρου εργασίας ως σκόνη και εφόσον δεν περιλαμβάνονται στους χημικούς παράγοντες του πίνακος της προηγουμένης παραγράφου, καθορίζονται τα εξής σε ότι αφορά τις «Οριακές Τιμές Έκθεσης».

α) Για σκόνη που περιέχει ελεύθερο κρυσταλλικό διοξείδιο του πυριτίου (SiO_2) η «Οριακή Τιμή Έκθεσης» υπο-

λογίζεται ως εξής:
– για το αναπνεύσιμο κλάσμα της σκόνης

$$T = \frac{10}{X_1 + 2} \ mg/m^3$$

– για το εισπνεύσιμο κλάσμα της σκόνης

$$T = \frac{30}{X_2 + 3} \ mg/m^3$$

όπου,
Τ είναι η κατά περίπτωση οριακή τιμή έκθεσης,
X_1 είναι η περιεκτικότητα (%) του ελεύθερου κρυσταλλικού διοξειδίου του πυριτίου στην ποσότητα του αναπνεύσιμου κλάσματος της σκόνης·
X_2 είναι η περιεκτικότητα (%) του ελεύθερου κρυσταλλικού διοξειδίου του πυριτίου στην ποσότητα του εισπνεύσιμου κλάσματος της σκόνης·

β) Για «σκόνη αδρανή, ή απλώς ενοχλητική η «οριακή τιμή έκθεσης» είναι:
– για το αναπνεύσιμο κλάσμα αιωρουμένων σωματιδίων: 5 mg/m³.
– για το εισπνεύσιμο κλάσμα αιωρουμένων σωματιδίων: 10 mg/m³.

γ) Για σκόνη βάμβακος, «η Οριακή τιμή έκθεσης» καθορίζεται σε 1 mg/m³ εισπνεύσιμου κλάσματος σκόνης που συλλέγεται με κατάλληλο στατικο δειγματολήπτη».

4. Το άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο εργοδότης οφείλει να παίρνει όλα τα απαραίτητα μέτρα του άρθρου 26 του νόμου 1568/85 «Υγιεινή και Ασφάλεια των Εργαζομένων» και του άρθρου 2 παράγραφοι 1 και 3 του Π.Δ. «Για την προστασία των εργαζομένων από φυσικούς, χημικούς και βιολογικούς παράγοντες», ώστε να αποφεύγεται ή να ελαχιστοποιείται η έκθεση των εργαζομένων σε χημικούς παράγοντες όσο είναι πρακτικά δυνατόν. Σε κάθε περίπτωση η έκθεση των εργαζομένων σε χημικούς παράγοντες πρέπει να είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις των άρθρων 2 και 3 του παρόντος διατάγματος. Για τον προσδιορισμό της φύσης και του επιπέδου έκθεσης των εργαζομένων σε χημικούς παράγοντες, καθώς και τον έλεγχο της τήρησης των οριακών τιμών, ακολουθούνται οι αρχές και απαιτήσεις που προβλέπονται στο Παράρτημα του παρόντος Π. Δ/τος».

5. Μετά την παράγραφο 2 του άρθρου 4 προστίθεται παράγραφος 3 η οποία έχει ως ακολούθως:

Προσαρτάται και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του παρόντος το κατωτέρω παράρτημα:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α. Αρχές που πρέπει να ακολουθούνται για τον προσδιορισμό της φύσης και του επιπέδου έκθεσης των εργαζομένων σε χημικούς παράγοντες.

1. Εάν δεν είναι δυνατό να αποκλεισθεί με βεβαιότητα η έκθεση των εργαζομένων σε ένα (ή περισσότερους) χημικούς παράγοντες, πρέπει να γίνεται εκτίμηση για να προσδιορισθεί η φύση και το επίπεδο της έκθεσης και να διαπιστωθεί αν τηρούνται οι σχετικές οριακές τιμές που προβλέπονται από το άρθρο 3. Από τα αποτελέσματα της εκτίμησης θα καθορίζεται και το εύρος των μέτρων που ενδεχόμενα απαιτείται να ληφθούν για την προστασία της υγείας των εργαζομένων.

2. Για την εκτίμηση είναι αναγκαία η προκαταρκτική επιμελής συλλογή στοιχείων και πληροφοριών για τις διάφορες παραμέτρους που μπορεί να επηρεάζουν την έκθεση.

Ενδεικτικός πίνακας αυτών των παραμέτρων περιλαμβάνεται στο Τμήμα Β' του Παραρτήματος.

3. Αν από αυτά τα στοιχεία και τις πληροφορίες, τα δεδομένα της βιβλιογραφίας, ή τα αποτελέσματα μετρήσεων που έγιναν στο παρελθόν δεν είναι δυνατή η συναγωγή αξιόπιστων συμπερασμάτων όσον αφορά την τήρηση των Οριακών τιμών, η εκτίμηση πρέπει να περιλάβει και μετρήσεις στους χώρους εργασίας, σύμφωνα με τις αναφερόμενες στο Τμήμα Γ' του Παραρτήματος απαιτήσεις.

4. Η εκτίμηση επαναλαμβάνεται, όταν υπάρχουν λόγοι να θεωρηθεί ανακριβής ή όταν επέρχεται ουσιαστική μεταβολή στις συνθήκες εργασίας, που αναμένεται ότι θα επηρεάσει σημαντικά την έκθεση των εργαζομένων στους αντίστοιχους χημικούς παράγοντες.

5. Αν από την παραπάνω εκτίμηση διαπιστωθεί η υπέρβαση των κατά το άρθρο 3 Οριακών Τιμών Έκθεσης (για ένα ή περισσότερους χημικούς παράγοντες):
– ενημερώνονται αμέσως οι εργαζόμενοι στους οποίους αφορούν και τους δίνονται οδηγίες για τα μέτρα που πρέπει να λάβουν για την προστασία της υγείας τους.
– εντοπίζονται, χωρίς καθυστέρηση, τα αίτια της υπέρβασης και λαμβάνονται το συνομότερο δυνατό, τα κατάλληλα τεχνικά ή άλλα επανορθωτικά μέτρα για την εξάλειψή τους, ώστε το επίπεδο έκθεσης να μειωθεί στα επιτρεπόμενα επίπεδα.
– επαναλαμβάνεται, στη συνέχεια, η εκτίμηση με μετρήσεις του επιπέδου έκθεσης των εργαζομένων. Εάν από τις μετρήσεις διαπιστωθεί ότι συνεχίζεται η υπέρβαση των Οριακών Τιμών Έκθεσης η εργασία στους συγκεκριμένους χώρους θα μπορεί να συνεχισθεί μόνο αν ληφθούν κατάλληλα μέτρα προστασίας της υγείας των εργαζομένων.

6. Αν από την εκτίμηση της παρ. 1 του Τμήματος Α' του Παραρτήματος διαπιστωθεί ότι τηρούνται οι κατά το άρθρο 3 Οριακές Τιμές, πρέπει, όποτε είναι αναγκαίο, να διενεργούνται περιοδικές μετρήσεις για να ελέγχεται ο βαθμός έκθεσης των εργαζομένων και η συνέχιση της τήρησης των Οριακών Τιμών. Η συχνότητα των μετρήσεων εξαρτάται από την επικινδυνότητα του χημικού παράγοντα και την τιμή του επιπέδου έκθεσης που διαπιστώθηκε και πρέπει να αυξάνται όσο πλησιάζει το επίπεδο έκθεσης την ή τις Οριακές Τιμές.

Αντίθετα μπορεί να μειώνεται μετά από σύμφωνη γνώμη των εργαζομένων όταν από τις αρχικές ή τις επόμενες μετρήσεις διαπιστώνεται ότι λόγω της μεθόδου και των συνθηκών εργασίας, ή των μέτρων που έχουν ληφθεί, τηρούνται μακροπρόθεσμα οι Οριακές Τιμές, ή όταν δεν έχει επέλθει ουσιαστική μεταβολή στις συνθήκες εργασίας ικανή να επιφέρει αύξηση του επιπέδου έκθεσης των εργαζομένων.

7. Αν ο εργαζόμενος εκτίθεται ταυτόχρονα, ή διαδοχικά,

σε περισσότερους από ένα χημικούς παράγοντες αυτό πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου για την υγεία του.

Β. Ενδεικτικός πίνακας παραμέτρων για τις οποίες συλλέγονται στοιχεία και πληροφορίες, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην παρ. 2 του Τμήματος Α' του Παραρτήματος.

– Το είδος, η σύσταση, η μορφή και η ποσότητα των κατεργαζόμενων υλών και των παραγομένων προϊόντων (πρώτες και πρόσθετες ύλες, προϊόντα, υποπροϊόντα, απόβλητα κ.α.).

– Οι μέθοδοι, οι εγκαταστάσεις και ο μηχανικός εξοπλισμός που χρησιμοποιούνται στην παραγωγική διαδικασία, περιλαμβανομένων των συστημάτων τοπικού ή γενικού εξαερισμού.

– Ο αριθμός των εργαζομένων σε κάθε θέση, ή χώρος εργασίας, και τα χαρακτηριστικά της οργάνωσης της εργασίας και της απασχόλησης κάθε εργαζόμενου (φύση της εργασίας, ωράριο, διάρκεια και συνθήκες έκθεσης κ.α.).

– Τα γενικότερα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας που έχουν ληφθεί από την επιχείρηση.

– Η κατανομή στο χώρο και το χρόνο των συγκεντρώσεων των χημικών παραγόντων.

Γ. Απαιτήσεις για τις μετρήσεις που προβλέπονται στην παρ. 3 του Τμήματος Α' του Παραρτήματος.

1. Οι υπεύθυνοι για τις μετρήσεις πρέπει να διαθέτουν τα κατάλληλα προσόντα και τον αναγκαίο εξοπλισμό και να έχουν εκπαιδευθεί στη χρήση του.

2. Τα χρησιμοποιούμενα όργανα λαμβάνουν δείγμα από τον αέρα του χώρου εργασίας, το οποίο αναλύεται είτε απευθείας από το ίδιο το όργανο (όργανα άμεσης μέτρησης) ή πρέπει να μεταφερθεί για ανάλυση στο εργαστήριο (όργανα που κάνουν μόνο δειγματοληψία, δειγματολήπτες).

3. Οι μετρήσεις πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικές της έκθεσης των εργαζομένων στον ή στους χημικούς παράγοντες. Για το σκοπό αυτό γίνονται, κατά το δυνατόν, με «ατομικές» μετρήσεις, δηλαδή με τη χρήση κατάλληλων οργάνων τα οποία τοποθετούνται πάνω στους εργαζόμενους και φέρονται απ' αυτούς εις τρόπον ώστε η μέτρηση να γίνεται στον αέρα που εισπνέει ο εργαζόμενος κατά τη διάρκεια της εργασίας του.

4. Όταν υπάρχει ομάδα ή ομάδες εργαζομένων που εκτελούν τις ίδιες ή παρόμοιες εργασίες στον ίδιο χώρο και κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ώστε να μπορεί εύλογα να θεωρηθεί ότι υπόκεινται στον ίδιο περίπου βαθμό έκθεσης στον συγκεκριμένο χημικό παράγοντα, τότε μπορεί να γίνετα μέτρηση κατά ομάδες και με τρόπο που να δίνει αντιπροσωπευτικά αποτελέσματα. Σ' αυτή την περίπτωση πρέπει να γίνεται ατομική μέτρηση σε ένα (1) τουλάχιστον για κάθε δέκα (10) εργαζόμενους που ανήκουν στην ίδια ομάδα. Το αποτέλεσμα της μέτρησης θα θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει την τιμή του επιπέδου έκθεσης για όλους τους εργαζόμενους της ομάδας.

5. Όταν δεν είναι δυνατή η διενέργεια «ατομικής» μέτρησης (π.χ. όταν λόγω της φύσης της εργασίας ο εργαζόμενος δεν μπορεί να φέρει επάνω του το όργανο) η έκθεση μπορεί να εκτιμηθεί και με «στατική» μέτρηση, εφ' όσον το αποτέλεσμά της επιτρέπει την εκτίμηση της έκθεσης του εργαζόμενου.

Κατ' αυτήν, το όργανο τοποθετείται σε ορισμένη θέση και παραμένει σταθερό κατά τη διάρκεια της μέτρησης. Η μέτρηση πρέπει να γίνεται, κατά το δυνατό, στο ύψος των αναπνευστικών οργάνων του ή των εργαζομένων και στη μικρότερη δυνατή απόσταση από αυτούς. Σε περίπτωση αμφιβολίας η μέτρηση πρέπει να γίνεται στο σημείο όπου ο κίνδυνος έκθεσης είναι μεγαλύτερος.

6. Κατά τις μετρήσεις λαμβάνονται υπόψη η φύση των εργασιών που εκτελούνται, καθώς επίσης και οι συνθήκες και η διάρκεια έκθεσης των εργαζομένων.

7. Η χρησιμοποιούμενη μέθοδος πρέπει να είναι κατάλληλη για τον συγκεκριμένο χημικό παράγοντα, την Οριακή Τιμή και τις συνθήκες στο χώρο εργασίας.

Αν η χρησιμοποιούμενη μέθοδος μέτρησης δεν είναι εξειδικευμένη για τον συγκεκριμένο χημικό παράγοντα, η τιμή που προκύπτει από τη μέτρηση πρέπει να αποδίδεται εξ ολοκλήρου στον παράγοντα αυτό.

Το όριο ανίχνευσης, η ευαισθησία και το όριο ακρίβειας της μεθόδου μέτρησης πρέπει να προσαρμόζονται με την Οριακή Τιμή.

Πρέπει να χρησιμοποιούνται μέθοδοι που να έχουν δοκιμασθεί επιτυχώς υπό συνθήκες πρακτικής εφαρμογής και να εξασφαλίζεται η ακρίβειά τους. Θα εφαρμόζονται οι μέθοδοι που προβλέπονται από τις εκάστοτε εθνικές ή κοινοτικές διατάξεις και, όπου δεν υπάρχουν, οι προτεινόμενες από αναγνωρισμένους διεθνείς οργανισμούς.

8. Το αποτέλεσμα της μέτρησης πρέπει να αποδίδει την ακριβή τιμή του επιπέδου έκθεσης στον χημικό παράγοντα.

9. Μετρήσεις επιπέδου έκθεσης σε αιωρούμενα σωματίδια:

α) Κατά τη μέτρηση της έκθεσης σε αιωρούμενα σωματίδια πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, εκτός των παραπάνω, και ο τρόπος δράσης τους. Πρέπει να μετράται είτε το εισπνεύσιμο είτε το αναπνεύσιμο κλάσμα. Αυτό απαιτεί διαχωρισμό των σωματιδίων ανάλογα με την αεροδυναμική τους διάμετρο, από την οποία εξάρτάται κυρίως ο τρόπος εναπόθεσής τους κατά την εισπνοή.

β) Για τη δειγματοληψία του εισπνεύσιμου κλάσματος συνιστάται να χρησιμοποιούνται όργανα που να αναρροφούν τον αέρα με ταχύτητα 1,25 m/sec ± 10%, ή όργανα που να ανταποκρίνονται στο πρότυπο του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης ISO/TR 7708 1983 (E).

γ) Για τη δειγματοληψία του αναπνεύσιμου κλάσματος των αιωρούμενων σωματιδίων, συνιστάται η χρήση οργάνων που διαχωρίζουν τα σωματίδια, με αποτέλεσμα ανάλογο με τη θεωρητική λειτουργία ενός διαχωριστήρα που λειτουργεί με την αρχή της καθιζήσεως (κατακαθίσεως) και διαχωρίζει το 50% των σωματιδίων που έχουν αεροδυναμική διάμετρο 5 μm σύμφωνα με τη Διεθνή σύμβαση του Γιοχάνεσμπουργκ (1979).

δ) Στις ατομικές συσκευές δειγματοληψίας, το στόμιο εισόδου του αέρα πρέπει να είναι, κατά το δυνατό, σε θέση παράλληλη προς το πρόσωπο του εργαζόμενου καθ' όλη τη διάρκεια της δειγματοληψίας.

ε) Στις σταθερές συσκευές δειγματοληψίας («στατικές μετρήσεις»), η θέση και το σχήμα του στομίου εισόδου του αέρα πρέπει να επιτρέπει δειγματοληψία αντιπροσωπευτική της έκθεση του εργαζόμενου, για τις διάφορες κατευθύνσεις από τις οποίες θα έρχεται ο αέρας.

Η θέση του στομίου εισόδου του αέρα δεν έχει σημασία όταν η ταχύτητα των ρευμάτων στον περιβάλλοντα αέρα είναι πολύ μικρή. Όταν η ταχύτητά τους είναι ίση ή ανώτερη από 1 m/sec συστήνεται η δειγματοληψία να γίνεται

σε οριζόντιο επίπεδο και προς όλες τις κατευθύνσεις.

Άρθρο 4

Με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος διατάγματος δεν θα προκληθεί πρόσθετη δαπάνη σε βάρος του προϋπολογισμού του Υπουργείου Εργασίας ή του κρατικού προϋπολογισμού ή προϋπολογισμού Ν.Π.Δ.Δ., δεδομένου ότι οι δαπάνες εντάσσονται στα πλαίσια των ήδη εγκεκριμένων προϋπολογισμών για την εφαρμογή των διατάξεων άρθρου 39 του Ν. 1836/89, ο οποίος έχει επεκταθεί και στο Δημόσιο.

Άρθρο 5

Η ισχύς του διατάγματος αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Εργασίας αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 3 Μαρτίου 1993

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
Σ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Ι. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Κ. ΔΟΥΣΗΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Κ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΡ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΒΑΣ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΦ. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
Θ. ΔΑΜΙΑΝΟΣ

---

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 78

Τροποποίηση και Συμπλήρωση του Π. Δ/τος 416/90 (162/Α) «Σύσταση Γενικών Διευθύνσεων στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ).

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

1) Τις διατάξεις των παρ. 1, 4 και 5 του άρθρου 78 του ν. 1892/90 «Για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και άλλες διατάξειςχ (101/Α).

2) Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του ν. 1558/1985 (άρθρ. 27 ν. 2091/1992) (154/Α) και το γεγονός ότι από την έκδοση του παρόντος διατάγματος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

3) Την αρ. Υ. 1941/9.12.92 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εργασίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Εργασίας Νικόλαο Αγγελόπουλο» (732/Β).

4) Την αρ. 72/1993 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης και του Υφυπουργού Εργασίας, αποφασίζουμε:

Άρθρο Μόνο

Η παράγραφος 2 του άρθρου μόνου του π.δ/τος 416/90 (162/Α) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στις Γενικές Διευθύνσεις της προηγούμενης παραγράφου προΐστανται Γενικοί Διευθυντές υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού και ΠΕ2 Ειδικών Επιστημόνων».

Στον Υφυπουργό Εργασίας αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 3 Μαρτίου 1993

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
Σ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ

ΥΦΥΠ. ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Ν. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

---

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 79

Καθορισμός αρμοδιοτήτων που διατηρούνται από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 και 2 του Ν. 2026/1992 «Ρύθμιση θεμάτων οργάνωσης και προσωπικού της δημόσιας διοίκησης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 43/Α).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του Ν. 1558/1985, που προστέθηκαν με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992(ΦΕΚ 154/Α).

3. Τις αριθμ. ΔΟΑ/Φ6/21/25302/1992 (ΦΕΚ 568/Β), ΔΟΑ/Φ6/31406/1992 (ΦΕΚ 682/Β) και ΔΟΑ/Φ6/33/1504/1993 (ΦΕΚ 11/Β) αποφάσεις του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης, με τις οποίες παρατάθηκε η τασσόμενη από το άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 2026/1992 εξάμηνη αποκλειστική προθεσμία προς έκδοση των σχετικών Προεδρικών Διαταγμάτων.

4. Την αριθμ. Υ-1946/10.12.1992 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών «Ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών στον Υφυπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών Παναγιώτη Δελημήτσο» (ΦΕΚ 732/Β).

5. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις αυτού του Διατάγματος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

6. Τις αριθμ. 519/1992 και 7/1993 γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών, Μεταφορών και Επικοινωνιών και του Υφυπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο

Διατηρούνται, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 2026/1992, από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών οι κατά τις ισχύουσες διατάξεις αρμοδιότητες σε αντικείμενα του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, ως εξής:

1. Οι κατά τις περιπτώσεις α'-ε' της παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 3200/1955 «περί διοικητικής αποκεντρώσεως» (ΦΕΚ 97/Α), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 8 του Ν.Δ. 3620/1956 (ΦΕΚ 279/Α), αρμοδιότητες.

2. Όλα τα αντικείμενα που υπάγονται στην αρμοδιότητα:

α) Της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας και

β) Του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.

3. Η κατά τις κείμενες διατάξεις έγκριση των αποφάσεων, κανονισμών, προγραμμάτων και λοιπών πράξεων των αρμοδίων οργάνων των Οργανισμών και Επιχειρήσεων που εποπτεύονται από το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών, η άσκηση εποπτείας και ελέγχου αυτών και η συγκρότηση συλλογικών οργάνων τους - διοικητικών, υπηρεσιακών συμβουλίων κ.λπ., εξαιρουμένης της έγκρισης αποφάσεων και λοιπών πράξεων ατομικού περιεχομένου και της συγκρότησης συλλογικών οργάνων των εποπτευόμενων από το Υπουργείο νομικών προσώπων, των οποίων η κατά τόπο αρμοδιότητα εκτείνεται σε ένα μόνο νομό - νομαρχία (Ν.Δ. 574/1970 ΦΕΚ 192/Α, Β.Δ. 404/1972 ΦΕΚ 102/Α, Β.Δ. 532/1972 ΦΕΚ 161/Α, Π.-Δ. 59/1985 ΦΕΚ 22/Α, Ν.588/1977 ΦΕΚ 148/Α, Π.Δ. 768/1970 ΦΕΚ 273/Α, Ν. 352/1976 ΦΕΚ 147/Α, Π.Δ. 649/1976 ΦΕΚ 310/Α, Ν.811/1978 ΦΕΚ 130/Α, Ν.Δ. 496/1970 ΦΕΚ 73/Α, Ν.Δ. 4119/1960 ΦΕΚ 167/Α, Π.Δ. 1087/1980 ΦΕΚ 274/Α, Π.Δ. 295/1986 ΦΕΚ 133/Α, Ν.Δ. 165/1973, ΦΕΚ 228/Α, Π.Δ. 58/1985 ΦΕΚ 22/Α, Π.Δ. 361/1991 ΦΕΚ 128/Α, Ν.96/1976 ΦΕΚ 154/Α, Π.Δ. 362/1991 ΦΕΚ 128/Α, Ν.Δ. 76/1974 ΦΕΚ 266/Α, Ν.2078/1992 ΦΕΚ 139/Α κ.λπ.).

4. Η επέκταση αστικών και υπεραστικών επιβατικών γραμμών πέρα από τα διοικητικά όρια μη ομόρων νομών (Ν.Δ. 102/1973 άρθρο 4 παρ. 4 περίπτ. α' ΦΕΚ 178/Α).

5. Η έγκριση συμφωνιών μεταξύ ΚΤΕΛ για κοινή εκμετάλλευση επιβατικών γραμμών μη ομόρων νομών, (Ν.Δ. 102/1973 άρθρο 7 παρ. 2, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 1022/1980 ΦΕΚ 45/Α).

6. Η συγχώνευση και διαχωρισμός ΚΤΕΛ πλειόνων νομών (Ν.Δ. 102/1973 άρθρο 4 παρ. 8 εδάφιο δεύτερο, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 24 του Ν. 1437/1984 ΦΕΚ 59/Α).

7. Ο καθορισμός κομίστρου των Κοινών Ταμείων Εισπράξεων Λεωφορείων (ΚΤΕΛ) και Ροδιακού Οργανισμού Δημοτικών Αυτοκινήτων (ΡΟΔΑ) (Ν.Δ. 102/1973 άρθρο 23 ΦΕΚ 78/Α' και Β.Δ. της 9.9.1955 ΦΕΚ 250/Α').

8. Ο καθορισμός κομίστρου του Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης (Ο.Α.Σ.Θ.) (Ν.Δ. 3721/1957, άρθρο 13 ΦΕΚ 142/Α).

9. Ο καθορισμός της δύναμης των λεωφορείων ΚΤΕΛ (Ν.588/1977 άρθρο 31 ΦΕΚ 145/Α), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 παρ. 1 του Ν. 1959/1991 ΦΕΚ 123/Α).

10. Ο καθορισμός της διαδικασίας αύξησης ή μείωσης της δύναμης των λεωφορείων ΚΤΕΛ (Ν. 588/1977 άρθρο 31 ΦΕΚ 145/Α και Ν. 1959/1991 άρθρο 29 παρ. 2 ΦΕΚ 123/Α).

11. Η μετάταξη λεωφορείων ΚΤΕΛ (Π.Δ. 210/1988 άρθρο 3 ΦΕΚ 90/Α).

12. Η έγκριση εκτέλεσης διεθνών οδικών επιβατικών μεταφορών με πούλμαν και λεωφορεία στις χώρες της Ε.Ο.Κ. και η χορήγηση βιβλίων Ε.Ο.Κ. (Π.Δ. 59/1986 άρθρο 2 ΦΕΚ 19/Α).

13. Η έγκριση εκτέλεσης εκτάκτων διεθνών οδικών επιβατικών μεταφορών με πούλμαν και λεωφορεία σε χώρες που έχουν επικυρώσει τη συμφωνία ASOR και η χορήγηση βιβλίων ASOR (Π.Δ. 83/1986 άρθρο 2 ΦΕΚ 20/Α).

14. Ο καθορισμός ειδικών σημάνσεων που αποσκοπούν στην αναγνώριση της ταυτότητας των αυτοκινήτων ταξί και αγοραίων (Π.Δ. 243/1987 άρθρο 4 παρ. 5 και Π.Δ. 244/1987 άρθρο 4 παρ. 6 ΦΕΚ 104/Α).

15. Ο καθορισμός του εξωτερικού χρωματισμού των ταξί και αγοραίων αυτοκινήτων που έχουν την ίδια έδρα (Π.Δ. 243/87 άρθρο 4 παρ. 4 και (Π.Δ. 244/1987 άρθρο 4 παρ. 5 ΦΕΚ 104/Α).

16. Η ανάθεση του ελέγχου εφαρμογής του Κανονισμού λειτουργίας των επιβατηγών αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης (ταξί-αγοραίων) εκτός από τις Αστυνομικές Αρχές και τα μικτά συνεργεία και σε άλλα όργανα (Π.Δ. 243/1987 και Π.Δ. 244/1987 άρθρο 22 παρ. 1 ΦΕΚ 104/Α).

17. Ο καθορισμός χωρών εντός των οποίων ορισμένες παραβάσεις οδηγών Ε.Δ.Χ. αυτοκινήτων επισύρουν επιπρόσθετα και διοικητικές κυρώσεις (Π.Δ. 243/1987 και Π.Δ. 244/1987 άρθρο 23 παρ. 4 ΦΕΚ 104/Α).

18. Ο καθορισμός των τιμολογίων των ταξί και αγοραίων αυτοκινήτων (Π.Δ. 243/1987 και Π.Δ. 244/1987 άρθρο 15 ΦΕΚ 104/Α, Ν. 4841/1930 άρθρο 24 ΦΕΚ 260/Α και Ν.Δ. 3334/1955 άρθρο 33 ΦΕΚ 237/Α).

19. Η έκδοση ειδικών εγκρίσεων για διενέργεια διεθνών μεταφορών με ειδικοποιημένα Φ.Δ.Χ. αυτοκίνητα εθνικών μεταφορών προς και από όμορες χώρες (Ν. 1959/1991 άρθρο 15 παρ. 3 ΦΕΚ 123/Α).

20. Ο καθορισμός ανωτάτου συνολικού μικτού βάρους Φ.Δ.Χ. αυτοκινήτων κατά κατηγορία και είδος αυτοκινήτων, χορήγηση νέων αδειών κυκλοφορίας για την κάλυψη διαφοράς στο συνολικό μικτό βάρος και χορήγηση νέων αδειών κυκλοφορίας σε μεταφορικές επιχειρήσεις (Ν. 383/1976 άρθρο 4 παρ. 3 ΦΕΚ 182/Α).

21. Η διάθεση νέων αδειών κυκλοφορίας Φ.Δ.Χ. αυτοκινήτων κατά προτίμηση σε άλλους δικαιούχους στις περιπτώσεις παρέλευσης άπρακτης της προβλεπόμενης προθεσμίας για τους αρχικούς δικαιούχους (Ν. 383/1976 άρθρο 4 παρ. 6 ΦΕΚ 182/Α).

22. Η άρση, τροποποίηση και επιβολή περιορισμών αναφερόμενων στο μικτό βάρος, την έδρα, την περιοχή κυκλοφορίας και το είδος των μεταφερομένων πραγμάτων των Φ.Δ.Χ. αυτοκινήτων (Ν. 383/1976 άρθρο 4 παρ. 7 ΦΕΚ 182/Α).

23. Η χορήγηση αδειών κυκλοφορίας Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτων σε ημεδαπά ή αλλοδαπά φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία πραγματοποιούν στην Ελλάδα σημαντικές επενδύσεις ή σε επιχειρήσεις οι οποίες υπάγονται σε αναπτυξιακούς νόμους (Ν. 1959/1991 άρθρο 2 παρ. 4 ΦΕΚ 123/Α).

24. Η χορήγηση πολυμερών αδειών της Ευρωπαϊκής Διάσκεψης Υπουργών Μεταφορών (Ε.Δ.Υ.Μ.) για τις οδικές εμπορευματικές μεταφορές, που εκτελούνται μεταξύ κρατών-μελών της Ε.Δ.Υ.Μ. (Ν.Δ. 80/1974 ΦΕΚ 286/Α).

25. Η χορήγηση πολυμερών κοινοτικών αδειών (ΕΟΚ) για τις οδικές εμπορευματικές μεταφορές, που εκτελούνται μεταξύ κρατών - μελών της ΕΟΚ (Κανονισμός 3164/76/ΕΟΚ/16.12.1976 - Εφημερίδα Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L357/1 της 29.12.1976).

26. Ο καθορισμός της μορφής, του τρόπου και χρόνου λειτουργίας των Σχολών Επαγγελματικής Κατάρτισης Με-

ταφορέων (ΣΕΚΑΜ), των προσόντων διδασκόντων και διδασκομένων σ' αυτές, του τρόπου και χρόνου διενέργειας εξετάσεων, της σύνθεσης ειδικής επιτροπής εξετάσεων και βαθμολογητών, του τύπου και της διαδικασίας χορήγησης πιστοποιητικού επαγγελματικής ικανότητας οδικού μεταφορέα επιβατών ή μεταφορέα εμπορευμάτων, της διαδικασίας αφαίρεσης άδειας άσκησης επαγγέλματος οδικού μεταφορέα επιβατών ή εμπορευμάτων και ο προγραμματισμός και η διενέργεια εξετάσεων αποφοίτων των Σ.Ε.Κ.Α.Μ. (Π.Δ. 586/1988 άρθρα 3 και 5 ΦΕΚ 282/Α, Π.Δ. 57/1989 άρθρο 7 ΦΕΚ 28/Α, Π.Δ. 294/1991 άρθρο 3 ΦΕΚ 103/Α', Π.Δ. 211/1991 άρθρο 2 ΦΕΚ 79/Α και υπουργικές αποφάσεις: Β2/25059/4294/1989 ΦΕΚ 495/Β και Β2/25060/4295/1989 ΦΕΚ 497/Β).

27. Η έκδοση εγκρίσεων τύπου μηχανοκινήτων οχημάτων και των ρυμουλκουμένων απ' αυτά (άρθρο 84 Κ.Ο.Κ. που κυρώθηκε με το Ν. 2094/1922 ΦΕΚ 182/Α και παρ. 2 της ΣΤ-29900/1977 υπουργικής απόφασης ΦΕΚ3118/Β).

28. Η έκδοση πιστοποιητικών εγκρίσεως μεταφοράς επικινδύνων υλικών ADR με βυτιοφόρα οχήματα διεθνών μεταφορών (Ν. 1741/1987 άρθρο 2 ΦΕΚ 225/Α και υπουργική απόφαση 74801/2069/1990 ΦΕΚ 349/Β).

29. Η έκδοση πιστοποιητικού Γενικού Ελέγχου Μεμονωμένου Οχήματος (Γ.Ε.Μ.Ο.) (Άρθρο 84 Κ.Ο.Κ., που κυρώθηκε με το Ν. 2094/1992 ΦΕΚ 182/Α και υπουργική απόφαση 14782/1052/1990 ΦΕΚ 276/Β).

30. Η έκδοση πιστοποιητικού αμαξωμάτων (Άρθρο 84 Κ.Ο.Κ., που κυρώθηκε με το Ν. 2094/1992 ΦΕΚ 182/Α και υπουργική απόφαση 25040/1649/1989 ΦΕΚ 496/Β).

31. Η έκδοση πιστοποιητικού καυσαερίων (Ν. 1882/1990 άρθρα 37 και 38 ΦΕΚ 43/Α και κοινή υπουργική απόφαση 13698/1990 ΦΕΚ 218/Β).

Οι υπ' αριθμ. 28-31 αρμοδιότητες διατηρούνται μέχρι την ίδρυση και λειτουργία νομαρχιακών κέντρων ειδικού τεχνικού ελέγχου των οχημάτων αυτών.

32. Η παράταση ημερομηνίας υποχρέωσης για τεχνικό έλεγχο των οχημάτων, που προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις, μιας ή περισσοτέρων νομαρχιακών περιφερειών, σε περίπτωση αδυναμίας των αρμοδίων Υπηρεσιών Κ.Τ.Ε.Ο. να προβούν στον έλεγχό τους και μόνο για οχήματα για τα οποία δεν υφίσταται σχετική δέσμευση από οικείες Κοινοτικές Οδηγίες (Ν. 1959/1992 άρθρο 37 παρ. 7 ΦΕΚ 123/Α).

33. Η αναστολή λειτουργίας ορισμένων τμημάτων ή δικτύων ή ορισμένων μόνο τηλεφωνικών συνδέσεων σε περιπτώσεις πολέμου, επιστράτευσης ή άλλης δημόσιας ανάγκης (Ν.Δ. 165/1973 άρθρο 51 παρ. 2 ΦΕΚ 228/Α).

34. Η διάθεση εισπραττομένων προστίμων από παραβάσεις των χωρίς άδεια λειτουργούντων ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών (Ν. 1730/1987 άρθρο 16Α, όπως προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 1941/1991, ΦΕΚ 145/Α και ΦΕΚ 41/Α).

35. Ο έλεγχος της δηλούμενης ισχύος εκπομπής και του τεχνικού εξοπλισμού, με βάση τα στοιχεία που υποβάλλονται, για έκδοση αδειών λειτουργίας τοπικών ραδιοφωνικών σταθμών και εισήγηση-γνωστοποίηση της συχνότητας λειτουργίας αυτών (Π.Δ. 25/1988 άρθρο 18 ΦΕΚ 10/Α).

36. Η πρόταση-αίτηση για προσωρινή ή οριστική ανάκληση αδειών ραδιοφωνικών σταθμών (Π.Δ. 25/1988 άρθρο 23 ΦΕΚ 10/Α).

37. Ο καθορισμός συχνοτήτων των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών, ο προσδιορισμός των τεχνικών υποχρεώσεων των ιδιοκτητών των σταθμών αυτών, καθώς και του τρόπου ελέγχου τους (Ν. 1866/1989, άρθρο 8 ΦΕΚ 222/Α).

38. Η διαχείριση (εκχώρηση και συντονισμός) φάσματος ραδιοσυχνοτήτων (Ν. 1504/1984 ΦΕΚ 196/Α και Ν. 1843/1989 άρθρο 24 του Παραρτήματος Τελικών Πράξεων ΦΕΚ 96/Α).

39. Η χορήγηση διεθνών διακριτικών κλήσης και αριθμών επιλεκτικής κλήσης σε ελληνικά εμπορικά πλοία και η παρακολούθηση και ανακοίνωση των μεταβολών αδειών τηλεπικοινωνιακών σταθμών πλοίων στη Διεθνή Ένωση Τηλεπικοινωνιών (I.T.U.) (Ν. 1843/1989 άρθρα 23-25 Παραρτήματος Τελικών Πράξεων και Προσαρτήματα 42, 43 αυτών, ΦΕΚ 96/Α).

40. Η έγκριση τύπου ασυρματικών συσκευών (Ν. 493/1976 άρθρο δεύτερο ΦΕΚ 336/Α, Ν.Δ. 1244/1972 άρθρο 15 ΦΕΚ 181/Α, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 8 του Ν. 1780/1988 ΦΕΚ 114/Α).

41. Τα θέματα τα αναφερόμενα στη λήψη μέτρων αντιπαρασιτισμού (προληπτικών - ειδικών - συμπληρωματικών - αντιπαρασιτικών διατάξεων) από βιομηχανικά παράσιτα, που προκαλούνται από τη λειτουργία ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων κάθε είδους (Ν. 2260/1952 ΦΕΚ 285/Α και 4622/1984 ΦΕΚ 119/Β και 5956/1984 ΦΕΚ 181/Β κοινές υπουργικές αποφάσεις σε συμμόρφωση προς τις σχετικές Οδηγίες Ε.Ο.Κ.).

42. Η αναστολή ή περιορισμένη απαλλαγή από τις υποχρεώσεις αντιπαρασιτισμού και των επιβαλλομένων σχετικών κυρώσεων στις προβλεπόμενες περιπτώσεις ηλεκτρικών εγκαταστάσεων και μηχανημάτων (Ν. 2260/1952 άρθρο 7 ΦΕΚ 285/Α).

43. Ο καθορισμός της αποζημίωσης του Ο.Σ.Ε. από τον ΕΛ.ΤΑ για την έλξη των σιδηροδρομικών οχημάτων που χρησιμοποιούνται για τη διεξαγωγή υπηρεσίας κινητών ταχυδρομείων κ.λπ. (Ν.Δ. 4119/1960 άρθρο 5 παρ. 2 ΦΕΚ 167/Α, όπως τροποποιήθηκε με το Π.Δ. 1087/1980 άρθρο μόνο παρ. γ, ΦΕΚ 274/Α).

44. Ο ορισμός εκκαθαριστριών αρχών για την τακτοποίηση λογαριασμών της ναυτικής κινητής Υπηρεσίας. (Σύσταση Δ90/F III CCITT, Ν. 1504/1984 άρθρο δεύτερο ΦΕΚ 196/Α και απόφαση Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών 56568/23.12.1985 ΦΕΚ 22/Β).

45. Η χορήγηση δικαιώματος θέσεως σε κυκλοφορία θερμικών αστικών λεωφορείων δημόσιας χρήσης στην περιοχή Αθηνών - Πειραιώς και Περιχώρων (Ν. 2078/1992 άρθρο 3 ΦΕΚ 139/Α).

46. Η εντολή σύγκλησης έκτακτης γενικής συνέλευσης των μετόχων των Συγκοινωνιακών Επιχειρήσεων (Σ.ΕΠ.) (Ν. 2078/1992 άρθρο 8).

47. Ο ορισμός κρατικού αντιπροσώπου στο Διοικητικό Συμβούλιο των Συγκοινωνιακών Επιχειρήσεων (Σ.ΕΠ.) (Ν. 2078/1992 άρθρο 9).

48. Η σύσταση και ο διορισμός μελών Πειθαρχικού Συμβουλίου στον Ο.Α.Σ. (άρθρο 15 Ν. 2078/1992).

49. Η κατανομή των ζωνών του ηλεκτρομαγνητικού φάσματος μεταξύ των διαφόρων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (Ν. 2075/1992, άρθρο 7 παρ. 1δ' ΦΕΚ 129/Α).

50. Η εκχώρηση ζωνών ραδιοσυχνοτήτων ή μεμονωμένων ραδιοσυχνοτήτων σε τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες

και ο προσδιορισμός του αριθμού των αδειών που θα δοθούν (Ν. 2975/1992 άρθρο 7 παρ. 1ε').

51. Η διαχείριση του ηλεκτρομαγνητικού φάσματος και η κατανομή των ζωνών που θα παραχωρούνται για χρήσεις Ενόπλων Δυνάμεων ή άλλων δημόσιων υπηρεσιών, χωρίς προσπέλαση στα δημόσια δίκτυα (Ν. 2075/1992 άρθρο 7 παρ. 1 στ').

52. Η συνδρομή προς την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών (Ε.Ε.Τ.) κατά την εκπλήρωση της αποστολής της, η εποπτεία αυτής και ο διορισμός του Προέδρου και Αντιπροέδρου της, εφόσον δεν επιτευχθεί η εκλογή τους (Ν. 2075/1992 άρθρα 7 παρ. 1ι', 8 παρ. 2 και 12 παρ. 2).

Στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 3 Μαρτίου 1993

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΣΩΤ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΘΕΟΔ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΦΥΠ. ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΠΑΝ. ΔΕΛΗΜΗΤΣΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ